

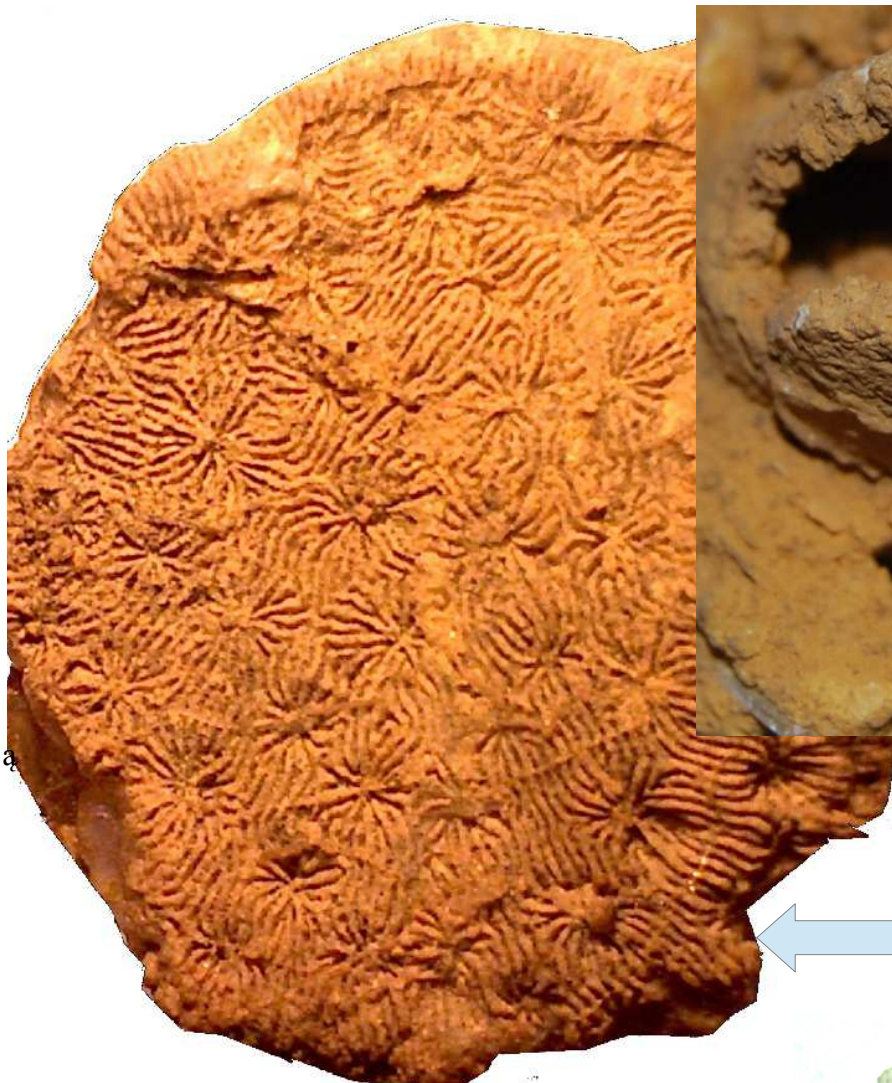
KAMIEN ŚLĄSKI: NAJSTARSZE RAFY ERY MEZOZOICZNEJ

Miejsce oznaczone gwiazdką jest znane jako Cygara. Znajdują się tam pozostałości starego wapiennika i opuszczony kamieniołom, w którym wydobywano surowiec do wyrobu wapna – wapienie formacji karchowickiej. Powstały one podczas wycofywania się morza dolnego wapienia muszlowego. Przybrzeżne mielizny zostały wtedy porośnięte przez gąbki krzemionkowe i koralowce sześciopromienne (*Scleractinia*), które utworzyły rafy koralowe. Zarówno występujące tu gąbki, koralowce, jak i zbudowane przez nie rafy, są pierwszymi, jakie pojawiły się na świecie w erze mezozoicznej. Warto też pamiętać, że koralowce *Scleractinia* są głównym budowniczym wielu raf współczesnych, mamy więc tutaj także najstarszych ich przodków. Rafy są najbogatszym ekosystemem morskim – i tak też było w tym przypadku: formacja karchowicka zawiera najwięcej gatunków skamieniałości ze wszystkich utworów całego wapienia muszlowego, który rozciąga się od wschodnich granic Polski przez Niemcy, Holandię, Belgię i południową Anglię aż po środkową Francję. Gąbkom i koralowcom towarzyszą bardzo liczne liliowce, małże, ślimaki i ramienionogi.

Fragment trzonu rafy koralowej odsłoniętej w kamieniołomie Cygara. Silnie porowata niższa część jest zbudowana głównie z gąbek, natomiast górna – z koralowców, liliowców, ramienionogów i mięczaków.

Gąbka krzemionkowa
z rodzaju *Silesiaspongia*

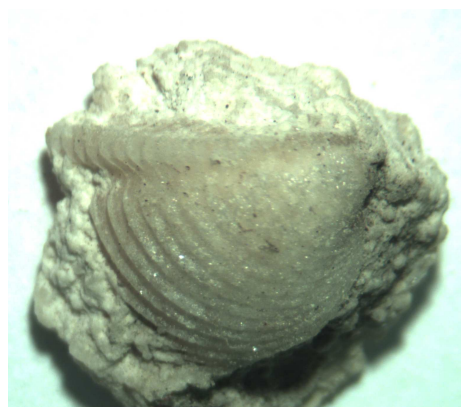
Kolonia koralowca
z rodzaju *Pamiroseris*

Ślimak z rodzaju
Coelocentrus

Fragment pancerza
jeżowca

Małż z rodzaju *Lyriomyophoria*

Silesiacrinus

Holocrinus